

Pani Maria Borowska w latach 1982-1989 kolporterka i kurier - do Krakowa, Wrocławia i Zgorzelca- niezależnych pism, m.in.: „Tygodnika Wojennego”, „CDN - Głosu Wolnego Robotnika”, „Tygodnika Mazowsze” oraz książek wydawnictw: NOWa, Krag, CDN. Współpracowniczka Grup Oporu Solidami, odpowiedzialna za przygotowanie transparentów, intrologator w Oficynie Wydawniczej Rytm. Związana z parafią św. Stanisława Kostki w Warszawie (dekoracje do Mszy za Ojczyznę, pomoc represjonowanym i ich rodzinom). W latach 1987-1989 członek warszawskiego oddziału Solidarności Walczącej i Polskiej Partii_Niepodległościowej (udostępniała mieszkanie na spotkania konspiracyjne i druk wydawnictw podziemnych).

Pani Eleonora Ewa Mroczkowska była członkiem Międzyzakładowego Robotniczego Komitetu Samoobrony. Zajmowała się kolportażem prasy i broszur drugiego obiegu. Za działalność opozycyjną była kilkakrotnie zatrzymywana. W 1983 roku w lokalu przy Kościele Św. Wojciecha na Woli, wspólnie z Aldoną Ekiert, organizowała kursy dla działaczy „Solidarności” na temat zachowania i praw przysługujących aresztowanym oraz przesłuchiwanym. W marcu 1985 roku w Kościele NNMP w Krakowie-Bieżanowie uczestniczyła w procesie głodowym zorganizowanym przez Annę Walentynowicz w obronie więźniów politycznych, trwającym od 19.02.1985 - 31.08.1985 r. W latach 1986 - 1989 była inwigilowana przez Służbę Bezpieczeństwa.

Pani Jolanta Małgorzata Strzałkowska od 1982 do 1990 wraz z matką Ireną Strzałkowską - pomagała w działalności konspiracyjnej strukturalom - Porozumienia Prasowego „Solidarność Zwycięży”, „Solidarność Walcząca” oddział krakowski i OKOR-u. Mieszkanie Strzałkowskich w Krakowie-Podgórzu na ul. Cekierek (dziś Legionów Piłsudskiego) było bardzo ważnym punktem kontaktowym dla ludzi, prasy, materiałów do podziemnych gazet. Jolanta Strzałkowska i Irena Strzałkowska odbierały materiały, przechowywały nakłady gazet i papier w mieszkaniu, zdobywały papier dla drukarni w Zagórzach. Mieszkanie Strzałkowskich było punktem kontaktowym dla ukrywających się działaczy podziemia solidarnościowego m.in. Józefa Mroczka ze struktur Bocheńskiej Solidarności, Józefa Teligi oraz Janiny Jadwigi Chmielowskiej. Pani Jolanta Strzałkowska dostarczała również podziemne gazety, ulotki i plakaty do kolportażu na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie gdzie studiowała. W roku 1988 w mieszkaniu Strzałkowskich organizowano również spotkania z działaczami opozycyjnymi z Białorusi, Litwy i Ukrainy, w ramach Wydziału Wschodniego „Solidarności Walczącej”.

Pan Marek Biesiada od 1980 r. był członkiem NSZZ „Solidarność” w Miejskim Przedsiębiorstwie Energetyki Ciepłej w Krakowie. Po 13 grudnia 1981 r. działacz podziemia, m.in. z Porozumienia Prasowego Solidarność Zwycięży, a od 1985 r. był członkiem krakowskiego Oddziału Solidarności Walczącej. Był również współpracownikiem działającej w Małopolsce Liberalno-Demokratycznej Partii Niepodległość. W latach 1982-1989 drukarz wydawnictw podziemnych, ulotek, plakatów, oraz pism „Solidarność Zwycięży” oraz „Niepodległość” (organ prasowy LDPN Kraków). Był również kolporterem drugoobiegowych czasopism m.in. „Tygodnika Mazowsze”, „Solidarność Zwycięży”, „Przeglądu Wiadomości Agencyjnych”, „Hutnika” i innych. Działal jako kurier i łącznik z podziemnymi organizacjami z Wrocławia i Warszawy. W dniu 1 maja 1988 r. został zatrzymany podczas demonstracji i w trybie przyspieszonym a następnie 2.05.1988 ukarany przez Kolegium ds. Wykroczeń w Nowej Hucie karą 20 tys. zł grzywny. Kolegium wyższej instancji przy Prezydencie Miasta Krakowa w dniu 6.07.1988 r. utrzymało orzeczenie w mocy.

Pani Janina Jadwiga Chmielowska była inicjatorem powstania i aktywną działaczką NSZZ „Solidarność” w Instytucie Systemów Sterowania w Katowicach. W zarządzie Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego była odpowiedzialna za sprawy organizacyjne tj. działanie siatki

łączności teleksowej, serwis dziennika MKZ, spotkania i prelekcje. Była również członkiem Regionalnego Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania. Weszła również w skład zarządu Regionu Śląsko-Dąbrowskiego NSZZ „Solidarność”.

Po wprowadzeniu stanu wojennego znalazła się na liście osób przewidzianych do internowania w ramach akcji „Jodła”. Ze względu na nieobecność w miejscu zamieszkania nie została zatrzymana. Od kwietnia 1982 r. była poszukiwana listem gończym wystawionym przez Prokuraturę Rejonową w Chorzowie, który został odwołany dopiero w sierpniu 1990 r. Przez cały ten okres Pani Janina Chmielowska, pomimo pozostawania w ukryciu, prowadziła działalność związkową, współpracowała z komórkami Solidarności Walczącej z województwa katowickiego oraz Wrocławia.

Pan Sławomir Jerzy Gajduk od sierpnia 1980 roku był działaczem NSZZ „Solidarność” w Telkom-Zakładach Wytwórczych Urządzeń Telefonicznych w Warszawie. W listopadzie 1980 roku został przewodniczącym Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność”. W dniu 14.12.1981 roku po wprowadzeniu stanu wojennego, stanął na czele Komitetu Strajkowego NSZZ „Solidarność”, kierującego strajkiem okupacyjnym w miejscu pracy. W dniu 15 grudnia 1981 r. podczas pacyfikacji strajku przez ZOMO został aresztowany w roli zakładnika, gwarantującego zakończenie strajku. Strajk zakończono tego samego dnia. W dniu 30.02.1982 roku został skazany na 20 godzin pracy społecznej, 600 złotych tytułem kosztów postępowania a postępowanie karne zawieszono na 1 rok. Jedną z represji było również odwołanie Pana Sławomira Jerzego Gajduka z zajmowanego stanowiska pracy. Pan Sławomir Jerzy Gajduk nie zaprzestał działalności opozycyjnej, m. in. w ramach podziemnej „Solidarności” w miejscu pracy kolportował wydawaną nielegalnie gazetkę pt. „Wolny ZWUTO-wiec”. Był także jednym z organizatorów przygotowujących kolejny strajk protestacyjny 10.11.1982 r.

Pan Bolesław Guzowski od 1982 r. zajmował się kolportowaniem nielegalnych pism i wydawnictw, m.in. „Tygodnika Wojennego”, „Tygodnika Mazowsze”, „CDN – Głos Wolnego Robotnika”, „Alternatywy”. Od 1983 r. był pracownikiem Fabryki Wyrobów z Proszków Spiekanych w Łomiankach. Od 1986 r. aktywnie działał w ramach Solidarności Walczącej i odpowiadał m.in. za dostawę materiałów poligraficznych, uczestniczył w akcjach ulotkowych i manifestacjach. W dniu 30.04.1986 r. Pan Bolesław Guzowski został zatrzymany podczas próby wniesienia na teren zakładu pracy 1000 ulotek nawołujących do udziału w kontrprochodzie pierwszomajowym. Wobec Pana Bolesława Guzowskiego zastosowano areszt tymczasowy, a postępowanie było prowadzone w trybie przyspieszonym przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy. Wyrokiem tego Sądu z dnia 2.05.1986 r. Pan Bolesław Guzowski został skazany na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na 4 lata, karę grzywny w wysokości 50 tys. zł oraz podanie wyroku do publicznej wiadomości. Jednocześnie uchylono wobec niego areszt tymczasowy a w dniu 1.08.1986 r. Sąd Wojewódzki w Warszawie umorzył postępowanie karne na mocy amnestii. Pomimo represji Pan Bolesław Guzowski nie zrezygnował z dostarczania nielegalnej prasy do FSO i Huty Warszawa. Był również członkiem służby porządkowej w Kościele św. Stanisława Kostki w Warszawie. Przed obchodami 1 maja 1987 r. kilkakrotnie wzywano go na rozmowy ostrzegawcze, na których potwierdził zamiar uczestnictwa w kontrprochodzie pierwszomajowym, który miał wyruszyć spod Kościoła św. Stanisława Kostki. W związku z powyższym w dniu 30.04.1987 r. został zatrzymany prewencyjnie na 48 godzin. W latach 1986-1989 Pan Bolesław Guzowski był inwigilowany przez Służbę Bezpieczeństwa.

Pan Jacek Guzowski w latach 1984-1986 był współpracownikiem Młodzieżowego Komitetu Oporu w Zasadniczej Szkole Rzemiosł Artystycznych w Warszawie, do 1989 r. był również kolporterem prasy podziemnej. W 1986 r. włączył się aktywnie w działalność Solidarności Walczącej, był jednym ze współorganizatorów warszawskiego oddziału tej organizacji a także współzałożycielem i szefem Grup Wykonawczych. Pan Jacek Guzowski prowadził również

podziemną działalność poligraficzną, uczestniczył w wydawaniu pism SW m.in. pism „Alternatywy” „Wolny Strzelec”, „Warszawski Biuletyn Uliczny”.

W drugiej połowie lat osiemdziesiątych aktywnie uczestniczył w licznych akcjach ulotkowych, pikietach i demonstracjach. Współpracował również z innymi organizacjami podziemia w tym z Międzyzakładowym Robotniczym Komitetem Solidarności, Grupami Oporu Solidarni oraz Polską Partią Socjalistyczną (frakcja Rewolucja Demokratyczna).

Pan Maciej Łazarów od września 1980 r. należał do NSZZ „Solidarność”. Jako pracownik Krakowskiej Drukarni Prasowej w czerwcu 1981 r. uczestniczył w strajku drukarzy żądających wiarygodności podawanych informacji. Po wprowadzeniu stanu wojennego został zwolniony z kierowniczego stanowiska i zawieszony w czynnościach służbowych. Podjął wówczas działalność konspiracyjną, w swoim domu ukrywał poszukiwanych listami gończymi działaczy związkowych i uciekinierów z Ośrodka Odosobnienia w Zależu k. Rzeszowa. Był organizatorem podziemnego punktu poligraficznego. Od 1982 r. współpracował z Porozumieniem Prasowym Solidarność Zwycięży, Solidarnością Walczącą i podziemnym pismem „Zomorządność”, które zaopatrywał w materiały poligraficzne. Drukował wydawnictwa podziemne, w tym ulotki i plakaty. W swoim domu zorganizował punkt kolportażu, brał udział w uroczystościach patriotycznych, demonstracjach i Mszach za Ojczyznę.

Pan Leszek Andrzej Mroczkowski za przynależność od 1950 roku do organizacji niepodległościowej „Wolność i Walka - Równość i Niepodległość” został aresztowany w Gryfowie Śląskim w dniu 22.05.1952 r. Dnia 12.08.1952 roku wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego we Wrocławiu został skazany na 12 lat więzienia, 4 lata pozbawienia praw obywatelskich, przepadek mienia na rzecz skarbu państwa. Został osadzony w Zakładzie Karnym we Wronkach a od 1956 roku w Sieradzu. Z Zakładu Karnego został zwolniony w 1957 roku. na mocy amnestii. W latach 1980-1987 będąc pracownikiem Zakładu Materiałów Elektrycznych w Warszawie, w sierpniu 1980 współorganizował Komitet Strajkowy a od września 1980 roku był członkiem NSZZ „Solidarność” i członkiem Komitetu Zakładowego. W latach 1982-1989 organizował kolportaż podziemnych wydawnictw (książki „NOWej”, „Kręgu”), pism („Robotnik”, „Tygodnik Mazowsze”) oraz znaczków pocztowych. Ponadto koordynował dostawy ww. wydawnictw do Krakowa, Katowic, Przemyśla, Zakopanego i Poznania. W 1985 roku był uczestnikiem głódówki w obronie więźniów politycznych w Krakowie-Bieżanowie. Za działalność opozycyjną był kilkakrotnie zatrzymywany, przesłuchiwany i poddawany rewizjom.

Pan Tomasz Szostek w 1982 r. był jednym z inicjatorów utworzenia Młodzieżowego Komitetu Oporu – organizacji reprezentującej młodzież kilkunastu szkół średnich z Warszawy i okolic. Jej członkowie malowali hasła na murach, uczestniczyli w manifestacjach, Mszach za Ojczyznę, kolportowali wydawnictwa bezdebitowe innych organizacji, a także wydawali własne pisma: „Victorię”, „Legion Młodych” i „Sympatyka”. Pan Tomasz Szostek był redaktorem i autorem tekstów zamieszczanych w tych pismach. Po rozwiązaniu MKO, został członkiem Grupy politycznej „Wolność i Niepodległość”, organizacji utworzonej we wrześniu 1984 r. przez część byłych członków MKO. W 1986 r. złożył przysięgę i został członkiem warszawskiego oddziału Solidarności Walczącej. Był redaktorem, autorem tekstów, drukarzem i kolporterem wydawnictw warszawskiego oddziału SW, m.in.: „Wolnego Strzelca”, „Alternatywy”, „Warszawskiego Biuletynu Ulicznego” i „WiS”, a także kolporterem wydawnictw bezdebitowych innych podziemnych organizacji.

Pani Elżbieta Maria Ziemiak w latach 1982-89 była współpracowniczką Porozumienia Prasowego „Solidarność Zwycięży” założonego w 1982 r. w Krakowie przez członków redakcji dwóch pism opozycyjnych: „Solidarność Zwycięży” i „Montinowca”. Było zrzeczeniem redakcji pism opozycyjnych, założonym w celu współpracy w zakresie poligrafii. Członkowie Porozumienia

świadczyli sobie pomoc w zdobywaniu materiałów poligraficznych, organizacji druku i kolportażu, a także współpracowali w zakresie redakcji treści artykułów zamieszczanych w pismach wydawanych przez Porozumienie. W 1983 r. w skład Porozumienia wchodziły redakcje pism z Rzeszowa, Tarnowa, Poznania, Konina i innych mniejszych miejscowości. Od 1985 r. Pani Elżbieta Ziemiak współpracowała z Solidarnością Walczącą. Była kolporterką wydawnictw bezdebitowych. Jej mieszkanie w Nowej Hucie było skrzynką kontaktową Porozumienia Prasowego „Solidarność Zwycięży” i Solidarności Walczącej oraz miejscem przechowywania wydawnictw bezdebitowych. Przez krótki czas mieściła się w nim konspiracyjna drukarnia.

Pośmiertnie:

Pan Hubert Andrzej Maria Kossowski był aktywnym działaczem opozycyjnym, zaangażowanym w działalność NSZZ „Solidarność”. W latach 1982-1984 inwigilowany przez organy bezpieczeństwa państwa w związku z prowadzoną działalnością niepodległościową. Zaangażowany w działalność przejawiającą się w kolportażu i druku wydawnictw niepodległościowych. Aresztowany 16.11.1982 r. i oskarżony o tworzenie struktur nielegalnej organizacji opozycyjnej oraz o współudział w zakłóceniu obchodów Rewolucji Październikowej odbywających się w listopadzie 1982 r. w Tatrze Wielkim w Warszawie. Postępowanie umorzono na mocy ustawy o amnestii, w wyniku czego został zwolniony z aresztu w dniu 4.08.1983 r.